

Kaare Klint bliver
cowboy-blå

SIDE 16-17

UGE 13 | 2019

JOHANNE SCHMIDT-NIELSEN:

Tvivlen fylder mere end nogensinde

SIDE 4-9

4

**ØL MED MASSER
AF POWER**
SIDE 20-21

LÆBORG AUTOHANDEL

**KOM TIL
ÅBEN LADE**
Søndag den 7. april kl. 10-16

Endelig blev det forår og veteranbilene skal luftes.
Veteranladen er fyldt med klassikere og over af nostalgi.
Kom og se flere af bilerne fra TV serien "Badhotellet".
Søren, kendt fra Skattejægerne på DR 1.

ER ALTID FRISK TIL EN HANDEL
Dixens Pølsevogn er klar med lækre varme pølser

KOM OG NYD BILERNE I VORES SHOWROOM

150 GAMLE EMALJESKILTE

Veteranladen kun åbent efter nærmere aftale
34 år i branchen · din sikkerhed

LÆBORG AUTOHANDEL

Se alle bilerne på www.laeborg-autohandel.dk
Veteranladen ligger på Adalen 23 · 6600 Vejen
Søren, tlf. 4051 5400 · Suzi, tlf. 3070 5354

MERCEDES 170 SV

AUSTIN HEALEY 3000

SAAB SONETT III

MERCEDES 280SL

04 INTERVIEW

- Jeg er blevet mere tyndhudet, men det kan jeg faktisk godt lide

Hun er vokset op med konsensusdemokrati og stærke kvinder, der handler. Selv har hun i årevis arbejdet stort set alle døgnets vågne timer, men nu er det snart slut. I hvert fald som politiker på Christiansborg, for Johanne Schmidt-Nielsen stopper efter næste valg. Fremover skal tilværelsen give mere plads til tvivl, sårbarhed og dilemmaer foruden rollen som mor for Lily, der alene med sit navn trækker tråde til familiens linje af handlekraftige personligheder.

Trine Grønholt, tgr@jfmedier.dk

Nattesøvnen er blevet forstyrret af opkast i sengen. Johanne Schmidt-Nielsens datter ligger syg derhjemme, mens hun selv må ty til cola, kage og bananer i Proviantgårdens stemningsfulde gemmakker på Christiansborg for at holde sine egne småsymptomer i ave.

En pink post-it på kontoret byder velkommen tilbage. Det er blot Johanne Schmidt-Nielsen fjerde dag på Christiansborg efter et års barsel, og hun er her på lånt tid. Efter valget er det slut. Endegyldigt slut med Folketinget, forventer hun.

Der er nu hverken noget vemodigt eller sygt over Johanne Schmidt-Nielsens udseende. Øjnene glimter under de lyse krøller, hun er i høje stiletter og syder stadig af indignation over fraværet af ligeløn mellem mænd og kvinder og den måde, vi behandler både klimaet og flygtningebørnene på Sjælsmark.

Alligevel er noget forandret.

Med sine bordeauxlakerede negle tager Johanne Schmidt-Nielsen fat i det yderste af sine bare arme og erkender, at hun er blevet mere tyndhudet af at være på barsel. Hun er ganske enkelt ude af træning med den barske omgangstone, man skal kunne tåle for at være i politik på det plan.

- Kombinationen af at være kvinde og arbejde med ligestilling og udlændingeområdet er meget eksplosiv. Der er nogle meget vrede mennesker, der sidder bag deres skærme og kaster op ned i tastaturet. Det er en barsk kultur, som kræver hård hud, og fordi jeg har været væk et år, er jeg lidt mere ømskindet. Men det kan jeg egentlig godt lide. Den hud kan også blive for hård, siger hun.

Dameborgmesteren fra Fyn

På bordet står et billede af hendes mormor, Lily. Johanne Schmidt-Nielsen har taget det med, fordi vi har aftalt at tale om kvinder. Stærke kvinder. Kvinder, der handler. Men også kvinder, der kan komme i tvivl og tør stå ved, at de ikke har noget skråsikkert svar på alle livets dilemmaer.

Johanne Schmidt-Nielsen står midt i et af dem. Det evindelige spørgsmål om at skabe balance i livet og kombinere et job, man brænder for, med tid til at være sammen med sine børn. Hun har været vant til at knokle stort set hvert eneste vågne minut dag efter dag, år efter år. Nu vil hun ned

Selv om hun har været medlem af Folketinget i omkring 12 år, er Johanne Schmidt-Nielsen hverken bekymret eller vemodig over, at det på grund af Enhedslistens rotationsprincip er slut efter næste valg. - Jeg er klar til at komme videre og er god til at være der, hvor jeg er, siger hun. Foto: Birgitte Carol Heiberg

på fuld tid uden at gå på kompromis med arbejdets indhold.

Hendes mormor var heller ikke bange for at tage fat. Johanne Schmidt-Nielsen var vant til at se hende i arbejdstøj på en havetraktor, og billedet af hende i fint tøj med hat og fjer ligner hende slet ikke, synes hun.

Dameborgmesteren kaldte de hende, fordi hun var den første kvindelige sognerådsformand på Fyn.

Det var hende, der forsøgte at lære Johanne Schmidt-Nielsen både de små tabeller og at gribe en bold. Begge dele er hun stadig en smule udfordret på, som Johanne Schmidt-Nielsen siger

med et smil. Hurra for lommeregnerne.

Johanne Schmidt-Nielsen brugte alle sin somre i Skårup på Syd-fyn hos sin mormor, der kontroversielt blev sognerådsformand ved at stille op for den upolitiske borgerliste og i alliance med Socialdemokratiet vippede Venstre-bønderne af magten.

Men hvad med din mand? Hvad med dine børn? blev hun spurgt. De skulle nok klare sig, mente hun. Hendes mand var rektor for lærerseminariet, og børnene var store og gik i gymnasiet.

➔ FORTSÆTTES PÅ NÆSTE SIDE

Den perfekte søndag. Jord under neglene, børn, skønlitteratur og måske en lur

For tre år siden ville jeg nok sidde i et tog på vej til et politisk møde eller en lille demonstration for at holde en tale eller måske på vej til hovedbestyrelsesmøde. Der ville nok være et par journalister, der ringede for at få en kommentar til et eller andet.

Nu synes jeg, at weekend er et fantastisk koncept. At holde fri er dejligt. Vi har fået have, og når jeg roder rundt ude i den jord ... kommer jeg alligevel fra landet. Godt nok har jeg boet på Blågårdens Plads på Nørrebro i mange år, men det giver ro i hjernen at røre ved jorden, mærke den under fødderne og uække vejret ude i det fri.

Hver anden uge har vi tre børn, hver anden uge kun ét, og der er ikke meget tid til at læse skønlitteratur, men jeg ville ønske, at der var mere. Jeg er slæm til at sidde og kigge på en skærm eller for den sags skyld fo eller tre - både fjernsyn, lidt på mailen på computeren og på Facebook på telefonen. Min datter prøver hele tiden at få fat i min telefon. Det er et vink med en vognstang. Jeg håber, det er, fordi hun synes, det er spændende, at der sker ting på en skærm, og at det ikke bare er, fordi hendes mor hele tiden kigger på den. Efter jeg har fået hende, prøver jeg virkelig at stramme op på den front.

Det er en helt anden ro, man får i hovedet, når man læser en bog, end når man kigger på en skærm. En ting er at læse ombudsmønderapporter, Dogbladet information eller Weekendavisen, men skønlitteratur rusker ligesom hjernen.

En perfekt søndag ville omfatte jord under neglene, skønlitteratur, børn og måske en lur, selv om jeg godt ved, det er urealistisk. Og kage. Jeg smager stadig og spiser virkelig meget kage.

Jeg er også begyndt at bage ret meget. Jeg er glad for at være sådan en, der leverede af peleshorn og pizza og altid drak Faxe Kondi til at bage langtidshævede boller og få mårtskasser fra Århuserne. Det er nok de børn, der har gjort det, men det er sikkert også godt for mig.

Man forestiller sig, at det er lækkert og hyggeligt at være på restaurant, men når man sidder der med en baby, der koster med møden og kravler rundt på jorden, er det en meget stressende oplevelse, og hun er ellers et fredeligt barn. Vi spiser hjemme.

JEG ER KLAR TIL AT KOMME VIDERE. CHRISTIANSBORG HAR ALDRIG VÆRET MÅLET, OG JEG HAR VÆRET PRIVILEGERET AT VÆRE HERINDE OG TRÆKKE I EN RETNING, SOM JO MEGET ER DET, MAN GØR. FORHÅBENTLIG HAR DET OGSÅ BETYDET NOGET FOR NOGLE MENNESKER.

JOHANNES SCHMIDT-NIELSEN

Johanne Schmidt-Nielsen synes ikke, billedet af hendes mormor bug hende ligner særligt godt. Hun var vant til at se hende på havetraktor og i arbejdstøj, men indimellem har hun selvfølgelig også været i fint tøj, hot og fjor. Lily Schmidt-Nielsen var den første kvindelige sognerådsformand på Fyn, og Johanne Schmidt-Nielsen tilbragte alle sine somre på Sydøen sammen med hende. Foto: Birgitte Carol Heiberg

← FORTSAT FRA
FOREGÅENDE SIDE

- Jeg er overbevist om, at hun syntes, de spørgsmål var både uforskammede og absurde, men hun svarede alligevel, at familien kommer først. Det var provokerende nok at stille sig frem som kvinde og sige, at hun troede, hun ville være mere kompetent end alle de mænd, der plejede at være sognerådsformand, siger Johanne Schmidt-Nielsen.

Hvad så med kvindeligheden? blev Lily Schmidt-Nielsen opfølgende spurgt uden rigtigt at ville svare.

- Det var åbenbart i modsætning til kvindeligheden at stille sig i spidsen for at få indført fjernvarme og få alderdomshjemmet ind til byen og give de ældre toilet på værelset. Hun kæmpede også sammen med Naturfredningsforeningen mod, at campingpladsen skulle indvies ind i den fredede Præstens Skov, så jeg er vokset op med, at man kan handle.

- I linjen af Schmidt-Nielsen-kvinder - og -mænd, men der er ikke så mange af dem - ligger den livsindstilling, at man må handle. Er man utilfreds, må man gøre noget ved det, og oplever man noget urimeligt, må man sige fra. Også når det ødelægger den gode stemning. Det er ikke rart, men det kan være nødvendigt.

Bofællesskab kræver tålmodighed

Når Johanne Schmidt-Nielsen bevæger sig rundt på Christiansborgs gange, bliver hun mødt af kolleger og journalister, der byder hende velkommen tilbage. Hun takker uden at lægge skjul på, at hun i virkeligheden hellere ville være derhjemme end sende sin datter i vuggestue, hvis hun ellers var frisk.

Da hun selv voksede op som den yngste i bofællesskabet Drejersbankens store børneskole i Skat-

bjerg på Fyn, var det mellem fritgående høns og med konsensusdemokrati. Dengang var det mere enkelt at få familielivet til at gå op, selv om Johanne Schmidt-Nielsen boede alene med sin mor og kun så sin far en gang imellem. Når hendes mor skulle på kursus eller ud som censor for lærerseminarier i Odense, hvor hun arbejdede, boede Johanne Schmidt-Nielsen blot ovre i nummer 20 eller nummer 15.

Sådan kunne hun ikke selv bo i dag, selv om fordelene er åbenlyse.

- Jeg ville blive varvittig af at skulle blive enig med så mange mennesker om alting. De stemte ikke om tingene, men talte sig til rette, og vi var 20 familier, der boede sammen. Jeg er meget imponeret over de voksnes tålmodighed. Så tålmodig ville jeg ikke selv være. Forestil dig, at der er en, som ikke vrider karkluden ordentligt op eller ikke får den lagt til vask, når den trænger. Men for et barn var det vidunderligt, for der var altid voksne omkring os.

Det er oplagt, at Johanne Schmidt-Nielsen evne til at argumentere for sine synspunkter blev skarpslebent af altid at have diskussionsvillige og engagerede voksne omkring sig. Alligevel tøver hun med det åbenlyse svar. Hun har heller ikke lyst til at fortælle om, hvordan hun fra barnsben var indigneret over vilkårene for børn, der havde det skidt.

Det føles næsten som misbrug af andre menneskers hårde liv, forklarer hun.

En styrke at kunne bede om hjælp

Til gengæld vil hun gerne sætte ord på, hvad hun har taget med sig fra bofællesskabet og opvæksten med sin mor.

- Jeg har altid tænkt, at det er okay, at jeg er her. Der er rigtigt mange ting, jeg ikke kan finde ud af, men jeg er god til at bede om hjælp. Men den sårbarhed kan man kun vise, hvis man grundlæg-

gende tænker, at man er okay. Og den sårbarhed er vigtig, understreger hun.

Så er vi tilbage ved tvivlen, for selv om Johanne Schmidt-Nielsen i politiske debatter virker overbevist og sikker på sit standpunkt, har der med årene og den nye rolle som mor også sneget sig mere og mere tvivl ind.

En tvivl, hun gerne vil lade fyde mere, når hun snart forlader Christiansborg.

- Som politiker skal man vide noget om alting. Det er der ingen, der gør. Og uanset hvad man laver, er det en fordel at kunne bede om hjælp og turde vise, at man ikke har styr på alting. Den styrke har jeg fået med hjemmefra, siger hun.

I politik er der imidlertid ikke meget spillerum til at blotte sig. Omvendt skal vi være lykkelige for at leve i et land, hvor der bliver gået hårdt til politikerne og magthaverne, siger Johanne Schmidt-Nielsen, der selv er kendt som en slagkraftig type.

- Det er skræslikkerheden, der ikke fungerer. Den er uinteressant. Og farlig. Helt ærligt har jeg ikke lyst til at blive ledet af mennesker, som ikke er i tvivl om noget. Der er mange spørgsmål, som det giver mening at være i tvivl om, siger hun.

Ingen bekymring

Er den 35-årige snart forhenstående toppolitiker i tvivl om mange ting, så er hun ikke bekymret, når det kommer til sin egen situation. Selv om nære venner tvivlede, kunne hun godt være på barsel uden at fortsætte sit arbejdsraseri. Hun er heller ikke bekymret for, hvad det gør ved hendes identitet, når hun snart er forhenstående MF, selv om hun har siddet i Folketinget, siden hun var 23 år.

→ FORTSÆTTES
PÅ SIDE 8

VERDEN ER KOMPLI-
CERET OG FULD AF
DILEMMAER, OG JEG
HAR IKKE AMBITIONER
OM AT BLANDE MIG
UDENOM. JEG TROR
ALTID, JEG KOMMER TIL
AT BESKÆFTIGE MIG
MED SAMFUND PÅ EN
ELLER ANDEN MÅDE.

JOHANNE SCHMIDT-NIELSEN

← FORTSAT FRA
FOREGÅENDE SIDE

- Jeg er klar til at komme videre. Christiansborg har aldrig været målet, og jeg har været privilegeret at være herinde og trække i en retning, som jo meget er det, man gør. Forhåbentlig har det også betydet noget for nogle mennesker, siger Johanne Schmidt-Nielsen, der personligt er god til at være i det, hun står midt i.

Lige nu er det et vadested.

Et sted, hvor dårlig søvn og mængden af rynker pludselig fylder. Hver anden uge har Johanne Schmidt-Nielsen og hendes mand tre børn, og de to store kommer også trippende ind til de voksne om natten. Men ud over en nyhvervet viden om, at man faktisk godt kan fungere trods dårlig nat søvn i længere perioder, er Johanne Schmidt-Nielsen også en version af sig selv, hvor tvivlen om især de helt store samfundsemner fylder mere end nogensinde samtidig med, at hun personligt er blevet mere rolig med alderen.

- Det hele er ikke så sort-hvidt længere, siger hun.

Skråsikkerheden på verdens fremgang er heller ikke uden sprækker mere. Selv Johanne Schmidt-Nielsen kan blive ramt af handlingslammelse og en følelse af magtesløshed, selv om hun er flasket op med en ukuelig tro på, at man kan ændre de ting, man er utilfreds med.

- Tidligere har jeg altid haft en tro på, at verden bare bliver bedre og bedre. Der sker også mange gode ting. Flere får en uddannelse, færre mennesker sulter, og flere kvinder lever sikrere liv. Der sker gode ting i verden, men jeg kan godt blive ramt af frygt for, at de erkendelser, vi gjorde os efter anden verdenskrig, som i bund og grund handlede om menneskers ligeværd, ikke kan tages for givet. Dengang så vi, hvor uhyggeligt stater kan behandle mennesker, og mennesker kan behandle mennesker, og vi lavede menneskerettighederne og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for aldrig at have sådan et sted igen. Nu kan jeg alligevel godt være bange for, at humanismen bare bliver en parentes i verdenshistorien, siger hun.

Opkaldt efter sin oldemor

Det er en voldsom frygt at gå rundt med, når man lige har sat et nyt menneske i verden. Et menneske, hvis liv bygger ovenpå tidligere generationers fremskridt, og som alene i kraft af sit navn hylder de fremskridt, som Johan-

ne Schmidt-Nielsens mormor kæmpede for.

Johanne Schmidt-Nielsen har en lille ny Lily Schmidt-Nielsen derhjemme. Opkaldt efter Johanne Schmidt-Nielsens mormor og med hendes mand Casper Hydekviks efternavn som en yderligere del af navnet. Hendes datter har ikke alene bragt en ny dimension ind i Johanne Schmidt-Nielsens liv. Den nye

rolle som mor har også fået hende til at skære endnu mere ind til benet. Tiden er for kort til ligestyldigheder.

- Lige inden jeg gik på barsel, havde jeg et samråd med Inger Støjberg, og jeg begyndte også med et den første dag, jeg var tilbage. Det handlede i bund og grund om principielle ting, men det endte med at blive et

spil, hvor vi diskuterede, om oppositionen går ind for, at piger bliver gift mod deres vilje. Selvfølgelig gør vi ikke det. Det er meget christiansborgsk, og det føles simpelthen så latterligt. Verden er for vigtig til, at vi spilder vores tid på sådan noget politik-spil. Det er blevet meget tydeligt for mig, siger Johanne Schmidt-Nielsen.

Livet er for kort til ligegyldigheder, og Johanne Schmidt-Nielsen kalder det direkte latterligt, når der går politik-spil i en diskussion. Hun er især optaget af klimaspørgsmål. - Det er så stort, hvad der foregår med vores klode, og vi er bare nogle små tissemyrer, der kravler rundt her. Det er ikke en unik begivenhed, at jeg har sat et barn i verden, men det har gjort det endnu vigtigere for mig, at vi ikke spilder tiden med ligegyldigheder, siger Johanne Schmidt-Nielsen. Foto: Birgitte Carol Heiberg

Blå bog

JOHANNE SCHMIDT-NIELSEN

35 år. Vokset op sammen med sin mor i bofællesskabet Drejerbanken i Skalsbjerg på Fyn.

Hun blev student fra Odense Katedralskole i 2002. Har en bachelor i socialvidenskab fra Roskilde Universitet i 2007.

Har siddet i Folketinget siden 2007, men stiller på grund af Enhedslistens rotationsprincip ikke op til næste valg. Hun har været politisk ordfører for Enhedslisten fra 2009 til 2016.

Er gift med Casper Hyldekvist, der er direktør og partner i kommunikationsbureauet Primetime.

Sammen har de datteren Lily, der fylder et år 4. april. Casper Hyldekvist har desuden to børn fra et tidligere forhold.

Alligevel understreger hun, at politik ikke er blevet mindre vigtigt for hende. Tværtimod føler hun sig mere forpligtet end nogensinde før til at tage verden og vores samfund alvorligt. Men det skal være på en anden måde. Det skal være de store ting, der fylder. - Verden er kompliceret og fuld af dilemmaer, og jeg har ikke ambitioner om at blande

de mig udenom. Jeg tror altid, jeg kommer til at beskæftige mig med samfund på en eller anden måde, siger hun hemmelighedsfuldt.

Tankerne om fremtiden summer. Hendes datter fylder et år 4. april, og Johanne Schmidt-Nielsen insisterer på, at det må kunne lade sig gøre at skabe et samfund, hvor vi både har tid til at være sammen med vores

børn og passe et arbejde uden at have konstant dårlig samvittighed over for begge dele. Sådan vil hun i hvert fald gerne indrette sin egen hverdag, og hun er ikke i tvivl om, at det vigtigste, hun kan give videre til næste generation af Schmidt-Nielsen-kvinder, er selvværdet og troen på, at vi gerne må være i verden, for så kan man holde til rigtigt

meget. Så kan man godt lade huden være en anelse omfindtig.

- Det, som gør livet værd at leve, er relationerne til andre mennesker. Vores venskaber, kærlighedsforhold, vores børn og forældre og for den sags skyld de blikke, vi møder på gaden. Det er i relationerne mellem mennesker, at meningen med det hele ligger, siger hun.